

[Holstein.]
i Kapitalen, gøre Arbejderen til en lille Kapitalist.

Hvis det er *det*, der er det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Formaal: at gøre Lønarbejderen til Kapitalist, saa er vi enige — men saa er det jo en Reform indenfor Kapitalismen og paa kapitalistisk Grundlag, som det drejer sig om, saa er det ikke Socialisme. Men det skal ikke skulle os, naar vi bare er enige om de Maal, der skal stiles imod.

Hvad nu den tekniske Side af det foreliggende Lovforslag angaar, maa jeg sige, at jeg til fulde anerkender den højtærede Finansministers Grundbetragtning, som har fundet Udtryk i Lovforslaget: at man skal beskatte Formuen efter dens Afkastning. Der staar i Motiverne, at man har

„anset det for rettest at søge Formuebeskatningen bragt i et mere rimeligt Forhold til den enkelte Formues Afkastning“,

og den højtærede Finansminister forudsætter, at det ikke vil volde tekniske Vanskeligheder at gennemføre en Formuebeskatning paa dette Grundlag.

Der staar i Lovforslagets § 1:

„Ligningsmyndighederne afgiversamtidig med Fremsendelsen af Listerne over den foreløbige Skatteansættelse Indstilling til Statteraadet om, til hvilket Beløb Udbyttet af Formuen skønnes at kunne ansættes.“

I Bemærkningerne hedder det saa, at „det er den skattepligtiges Sag selv paa fyldestgørende Maade at godtgøre, hvad Formuens Udbytte har udgjort, saaledes at manglende Redegørelse desangaaende vil udelukke Nedsættelse“.

Altsaa den højtærede Finansminister forudsætter, at Skattemyndighederne [og den skattepligtige selv kan angive Formuens Afkastning og altsaa paa tilfredsstillende Maade angive det Grundlag, hvorpaa den nye Form for Formuebeskatningen skal hvile.

Jeg maa jo sige, at jeg har ikke været saa vidtgaende som den højtærede Finansminister. Jeg har ikke turdet gaa til at ville beskatte Formuen udelukkende efter dens Afkastning, og derfor har jeg optaget det svenske System fra 1910, som siden da har staaet sin Prøve, uden at socialdemokratiske Ministerier i Sverige — og der har jo været tre socialdemokratiske Ministerier — har tænkt paa at røre ved denne Beskatningsform; den har været fuldt ud tilfredsstillende, ingen har tænkt paa at reformere her.

Jeg synes, at den Form for direkte Beskatning, som Svenskerne her har faaet, hvor man sammenkobler Formue og Indkomst og tager det hele som samlet Udtryk for den paagældendes Skatteevne og derefter beskatter Skatteevnen, er en udmærket Løsning af den direkte Beskatnings Problem.

For det er en fuldkommen socialistisk Betragtning at ville hævde — det sagde jeg allerede, da jeg forelagde mine Skatte-lovforslag —, at Formuer, som ingen Indkomst afkaster, og om hvilke det kan paavises, at det ikke kan bebrejdes de paagældende, at deres Formue under de givne Forhold ikke afkaster noget, alligevel ikke alene skal beskattes, men skal beskattes progressivt, fordi en saadan Formue er Udtryk for Skatteevne. Men det er den ikke; det er en Formue, som man kan konfiskere, men en saadan Formue er ikke Udtryk for Skatteevne.

I mit Lovforslag er der altsaa ikke gjort en principiel Sondring mellem Formueafkastning og anden Indkomst; de er slaaet sammen, og jeg kan ikke se rettere end, at det i de fleste Tilfælde skattemæssigt set vil medføre rimeligere Resultater end den Form for Beskatning, her er foreslaaet. Men navnlig tror jeg, det skatte teknisk er saa langt langt at foretrække, fordi det er klart og ligetil, der bliver aldrig Mulighed for nogen Fejltagelse. Med den Form, som den højtærede Finansministers Lovforslag har faaet, vil vi derimod faa evindeligt Korrespondance og Klager fra de skattepligtige til Skatteraadet, fra Skatteraadet til Overskatteraadet og frem og tilbage igen, uden at det bliver muligt at danne en fast og klar Praksis, saa det kommer til at gaa let og glat.

Men det er, som sagt, kun den mindste Del af det; og saaledes formoder jeg ogsaa man vil stille sig fra konservativ Side, de Mangler kan der forhandles om.

Vi har set Gang paa Gang i de sidste 25 Aar, naar den højtærede Finansminister har skullet tage Stilling til disse Problemer, at han har set det rigtige og sagt det rigtige, men naar vi kom til Handlingens Stadium, saa blev Teorierne skudt til Side for Øjeblikkets taktiske Vanskeligheder, og saaledes er det jo ogsaa gaaet her. For hele denne udmærkede Reform, som, hvis den gennemførtes efter det, der var Formaalet, efter dens principielle Synspunkt, vilde have været fortreffelig, forvanskes og forfuskes derved, at man kombinerer den med den nu-